

סיבת מוות: תלוי את מי שואלים - פערים באיכות תיעוד

סיבות המוות בישראל

ד"ר אילה בורגר, ד"ר יעל אפלבוים

רקע

תיעוד מדויק של סיבות מוות קריטי לבריאות הציבור ותכנון מדיניות. בישראל פרמדיקים רשאים לקבוע מוות בשטח, אך רק רופאים מתעדים סיבת פטירה.

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מסתמכת באופן בלעדי על קביעות הרופאים ואינה מוסמכת לשנות סיבות שתועדו.

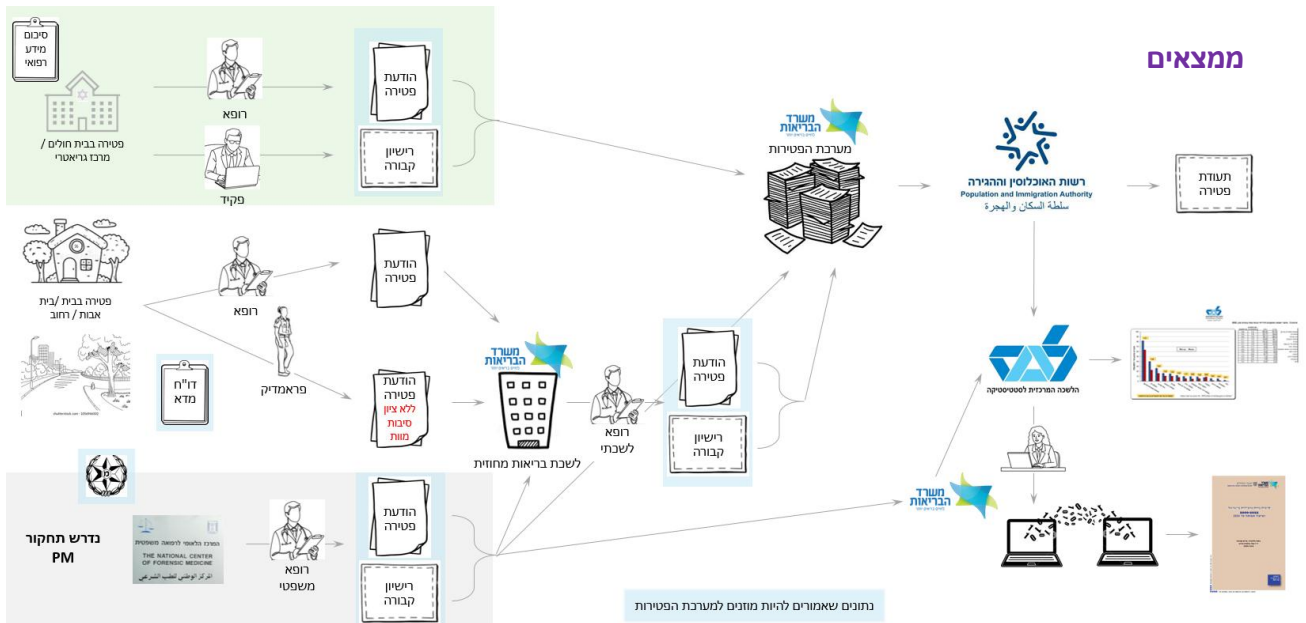
מטרות המחקר

- לאפיין את זרימת המידע על סיבות מוות מקביעת המוות בשטח ועד הפרסומים הרשמיים
- לזהות נקודות תורפה הפוגעות באיכות התיעוד
- להציע המלצות לשיפור

שיטות

- מיפוי שיטתי של אקוסיסטם העברת מידע על פטירות.
- ניתוח דפוס תיעוד בלשכות בריאות: שיעורי השלמה, רמת פירוט, השוואה בין לשכות ורופאים.

ממצאים

בפטירות בבי"ח קיום תיק רפואי מפורט + נוכחות רופא מאפשרת הערכה של סיבות המוות

בפטירות בבית/רחוב הודעות פטירה מגיעות ללשכות הבריאות פעמים רבות ללא ציון סיבות, והרופא בלשכה

- משלים ממקורות משניים: ישנו פער בין דיווח גורמי הצלה בשטח לתיעוד הסופי בהודעת הפטירה
- נמצאו הבדלים ניכרים באיכות התיעוד בין לשכות ובין רופאים
- תחלופת כח אדם והגעת רופאים חדשים ללא הכשרה מובנית פוגעים באיכות התיעוד

מסקנות

איכות התיעוד מושפעת ממיקום פטירה וזהות הרופא. מכיוון שהלמ"ס מסתמכת באופן בלעדי על רישום האבחנות בהודעת הפטירה, כל חוסר דיוק פוגם בתמונה האפידמיולוגית הלאומית באופן בלתי הפיך.

המלצות

- ✓ התערבות להעלאת הפירוט בדו"חות פרמדיקים
- ✓ בחינת מגגנוני הכשרה קיימים, בין השאר לשיפור העברת המידע מהדו"חות מהשטח

צעדים אלה עשויים לתרום לאחידות ולשיפור איכות התיעוד לאורך זמן.